

תרצה אתר

ברד

דִּיגִים עֲנִיִּים עוֹמְדִים בְּחֹדְרֵי
וְדִגִּים חֲלוּמוֹת עֲבָתִים מְתוּכֵי.
מִן הַמְּרַחֵק הַמְּפֹרֵז לְעוֹלָה פְּרִסְת־יָרַח –
וְחֵם. חַיִּי!
אֵיזָה רִגַע יְתוּם וְחֵם.

הַדִּיגִים הִלְלוּ, עֲנִיִּים כָּל כֶּךָ אֵלֵי,
חֲפִשְׁנֵיִים וְרַעֲבִים אֶל דָּגְתִי,
רוֹצִים אֶת כָּל מַעֲיָנִי.

רוּחַ לְבָנָה
נוֹפֶלֶת
כְּמוֹ שֶׁלֶג
אֶל מְסֻדְרוֹן הַחוּל
שֶׁבְחָצֵר בֵּיתִי.
כָּל כֶּךָ מְעֵט חוּל יֵשׁ שָׁם,
אֶף הַמְעֵט עָצוּב עַד עֵצָם
וְנוֹשֵׁם וְאֲמִיתִי.

אֵיזָה רִגַע יְתוּם וְחֵם. אֲנִי מִמֶּשׁ רוֹאֶה אֶת נִשְׁמָתִי:
חוֹלוֹת דְּמוּיֵי עֶשֶׂן מִתַּחַת לְרַגְלֵי הַדִּיגִים.
אֵין לְמִי לְסַפֵּר שְׂאֲנִי חֲלוּמוֹת כָּל כֶּךָ.
שְׂאֲנִי טוֹבַעַת
בְּמִצּוֹלוֹת עֵינַי מְתִים
וְדִגִּים.

אין למי לקרא מבעד לחלון האניה.
 המים ריקים מחיים ומדמות.
 הדיגים הם רגע פה,
 ורגע הם אבק שאחרי ההזיה.

מין כלי שיט בודד ונודד הוא
 הלב. דיגים מדמים מתאספים לחלק שלל.
 רשתות ענק, אנקלי-אדירים,
 הם שולחים בעמקו הדל.

אין למי לספר שאני
 לבנה, לבנה, ולבדה.
 רבת דאגה. רווית שרעפים וחדה.
 באה בימים ארכים,
 אבל ילדה.

בעיזבונה של תרצה אתר, השמור במרכז קיפ לחקר הספרות העברית שבאוניברסיטת תל אביב, נמצא השיר הגנוז 'כרד'. השיר נמצא בתוך אסופה מהשנים 1970-1971, אשר רוב השירים בה כונסו לספר בין סוף לבין סתיו (הקיבוץ המאוחד 1972). את הספר הקדישה תרצה אתר לאביה, המשורר נתן אלתרמן, שמת בשנת 1970. שירים רבים בקובץ כמו פונים אל האב ומבטאים תחושת בדידות גדולה עקב חסרונו.

נגה אלבלך
 ארכיוני סופרים, מרכז קיפ לחקר
 הספרות העברית, אוניברסיטת תל אביב